

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA- ÉS IPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA - ALAPÍTVÁ 1913-BAN

J Ó S Z E R E N C S É T !

Bányásznapi 2024 Oroszlány

A 2024. évi 74. Központi Bányásznapi Oroszlányban a Kölcsey Ferenc Művelődési Központ és Könyvtárban került megrendezésre, az Energiaügyi Minisztérium, a Magyar Bányászati Szövetség, a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, valamint az ünnepség házigazdájaként a 70. évfordulóját ünneplő Oroszlány Város szervezésében.

Az ország minden részéről érkeztek bányászdelegációk. A vendégeket kihangosított térzene fogadta a főbejárat előtti térségben.

Az ünnepi elnökségben helyet foglaltak: Steiner Attila, energetikáért és klímapolitikáért felelős államtitkár, Energiaügyi Minisztérium; Dr. Káldi Zoltán, országos bányakapitány, Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága; Lazók Zoltán Oroszlány Város polgármestere; Schubert Archibald a Magyar Bányászati Szövetség elnöke. Rabi Ferenc, a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete elnöke; Dr. Szombatfalvy Anna, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati

Egyesület alelnöke; Prof. Dr. Mucsi Gábor, a Miskolci Egyetem Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar dékánja; Riz Gábor, országgyűlési képviselő, miniszteri biztos; Zelei Gábor, a Magyar Bányászati Szövetség ügyvezető főtítkára, az ünnepség levezetője.

A rendezvény moderátora Beöthy-Fehér Szabolcs volt.

Az ünnepség a Magyar Himnusz elneklésével kezdődött, majd Zelei Gábor köszöntötte a résztvevőket és kérte, hogy egyperces néma felállással adózzanak az elhunyt bányásztestvéreink emlékének.

Kovács Anna előadásában Szepesi Zsuzsanna költeményét hallgathatták meg a résztvevők, majd az ünneplőket

Lazók Zoltán polgármester úr köszöntötte.

A Központi Bányásznapot Rabi Ferenc BDSZ elnök nyitotta meg.

Az ünnepi beszédet Steiner Attila energetikáért és klímapolitikáért felelős államtitkár, Schubert Archibald, az MBSZ elnöke és Dr. Szombatfalvy Anna, az OMBKE alelnöke mondott.

A beszédek után elismerések átadására került sor. (Kitüntetettjeink névsora lapunk 3. oldalán olvasható!)

Az ünnepség a Bányászhimnusz közös éneklésével fejeződött be.

(Az alábbiakban Rabi Ferenc megnyitójának és Steiner Attila ünnepi beszédének szerkesztett változatát közöljük! – A szerk.)

a 70. bányásznapi ünnepség megrendezését is, de akkor a kialakult veszélyhelyzet miatt a személyes jelenléti ünnepség elmaradt, de megmaradt a 70-es szám. Oroszlány ebben az évben ünnepi várossá nyilvánításának 70. évfordulóját. Köszönöm a város polgárainak és az ünnepség rendezőinek, hogy az embert próbáló munkát végző bányászt köszöntik és mi is köszöntjük a 70 éves város lakóit, tapsot érdemelnek.

Ennek a városnak a vonzáskörzetében működött az utolsó jelentősebb mélyművelésű, földalatti szénbánya Márkushegyen. A bányászemberek munkája az elmúlt évtizedekben jelentős mértékben hozzájárult Oroszlány Város fejlődéséhez, az ipari kultúra megteremtéséhez, de így volt ez az ország többi szénmedencéjében is, Tatabányán, Dorogon, Borsodban, Ózd vidéken, Nógrádban, Veszprémben, Ajkán és a Mecsekben. Ennek kapcsán a 74. Bányásznapi lehetőséget ad arra, hogy emlékezzünk és megköszönjük az elmúlt

évtizedek szénbányászainak, a szenes erőművekben dolgozók munkáját és megköszönjük azt is, hogy az éghajlatváltozás megakadályozásához a legtöbbet adták: a munkahelyeiket. Számukra törvény volt, hogy a bányában figyelni kellett egymásra, hogy a bányavállalatoknak támogatni kellett a települések fejlődését, kultúráját, sportját, közösségi életét. Ez a bányász mentalitás, kisugárzó erő ad, adott tiszteletet a bányásznak. Egy-egy bányát ma is nosztalgiával emlegetnek a korábban ott dolgozók az összetartozás érzése, a kialakult baráti munkahelyi légkör miatt is. Ilyen volt itt a XX-as akna.

Erről szól a Bányásznapi, azokról, akik nap, mint nap vállalták a veszélyeket, azokról, akik odafigyeltek egymásra a földalatti és a külszíni munkavégzésben, azokról, akik értéket teremtettek, és igyekeztek fegyelmükkel, közösségi hatásukkal a mindennapokra is odafigyelni, s eredményeket elérni.

(Folytatás a 2. oldalon)

Tiétek a döntés!

Ha visszatekintek a történelmi múltba, azt látom, hogy a dolgozók, megelégedve a kizsákmányolást, felléptek ellene, s próbáltak önmaguk számára jobb körülményeket teremteni, otthon

és a munkahelyen egyaránt. Ezért összefogtak, s létrehozták a szakszervezetet, hogy erőt mutassa védjék meg az érdekeiket. Keserves, olykor véráldozattal járó harcokban álltak ki a saját igazukért, s ebben mindig vezető szerepet vállalt az érdekképviselet.

A szocialista társadalom építésének történelmileg rövid időszaka után, a magyar nép úgy döntött, hogy inkább kapitalista körülmények között építsük tovább a jövőt.

Igen ám, de az történt, hogy reményeinkkel ellentétben, mi ebből a változásból megkaptuk a legrosszabb verziót. Olyan érzésem van, hogy visszafelé haladunk a korban, a vadkapitalizmus legridegebb korszakában járunk, a kizsákmányolás csúcsra jár, a létbizonytalanság, a munkanélküliség, a hajléktalanság „aranykorát” éli, meggondolatják veled, hogy felemeld a szavad, hangoztasd a véleményed, mert annak súlyos következményei lehetnek.

Ebben a helyzetben különösen fontos a hatékony érdekérvényesítés, aminek egyedüli letéteményese a szakszervezet. A rendszerváltás óriási csapást mért az érdekképviseletre. Az új kor másfajta érdekvédelmet igényelt, a szakszervezeti struktúra megroppant, bedől, nehezen alkalmazkodott az új körülményekhez. Ennek a következményeit nyögjük mind a mai napig.

Persze megértem azt, hogy megváltozott a világ, megváltoztak a tulajdonviszonyok, az érdekharc a munkáltató és a munkavállaló között zajlik, s csak akkor kecsegtet sikerrel, ha az érdekképviselet erőt tud felmutatni, s ez az erő a tagságban rejlik. Erre jó példát adtak elődeink, akik egységesen léptek fel a jobb életért, a kedvezőbb munkakörülményekért, a megélhetést biztosító bérért.

Kell a szakszervezet!

Sokszor szembesülök, munkám során azzal a véleménnyel, mely szerint „ha belépek a szakszervezetbe, mit kapok érte cserébe?” Ezek a kollégák, kolléganők, egyfajta kifizetőhelyként

tekintenek az érdekképviseletre. Ha kapnak segítyt, akkor talán...

Azt hiszem J. F. Kennedy, az USA egykori elnöke mondta: „Ne azt kérdezd, mit tud érteni tenni a hazád, inkább azt, hogy te mit tudsz tenni a hazáért.”

Ezt kellene alkalmazni a mi esetünkben is. Arra összpontosítani, hogy előbb fogjunk össze, tegyünk meg mindent a közösségünk érdekében, a vívmányaink megőrzéséért, újabb és újabb eredmények kiharcolásáért, s aztán tegyük fel a kérdést: mi mindent megtettünk, és ti?

Ma nagyon sok helyen, ahol nincs szakszervezet, nincs kollektív szerződés, ahol egyéni munkaszerződéseket kötnek, a munkavállaló teljesen kiszolgáltatott a munkáltatónak. Egyedül képtelen fellépni a saját érdekében. Ezért, csak ismétlem önmagam: kell a szakszervezet!

Gondolja mindenki végig hová vezet, ha hagyjuk, hogy a munkáltatók így bánjanak velünk.

Hová jutunk?

Úgy gondolom a szakszervezet ereje a tagságában van, vagyis akkor tud eredményesen érdeket kikényszeríteni, a tárgyalóasztalhoz ülni és ott hatékonyan érvelni, ha maga mögött érzi a tagság bizalmát, egyöntetű akarata.

Ébredjete fel, különben olyan helyzetet teremtenek számunkra, amiből a visszaút nagyon nehéz lesz!

Tudom jól, hogy van véleményetek, hiszen olvasom a különböző közösségi oldalakon.

A vélemény kifejtése nagyon hasznos, de nem azonos a tettel. Ha tenni is akarsz azért, amit kommentárban leírsz, keresd a szakszervezetet! De tudd: a szakszervezet nem csodaszar, az te vagy és azok a társaid, akik részvételükkel teszik eredményessé az érdekvédelmi szervezetet, az érdekérvényesítő munkát.

Soha nem késő ráébredni arra, hogy csak együtt megy, mert így vagyunk erősek. Ha viszont nem teszünk semmit, akkor az utánunk jövő nemzedéknek, a gyerekeinknek, unokáinknak teremtünk élehetetlen helyzetet.

Tiétek a döntés!

Ujvári Bertalanné,

a BDSZ területi szakszervezeti vezetője, Vásárosnamény

A 74. Bányásznapi ünnepségen szeretettel köszöntöm a központi szakmai ünnepségünk résztvevőit, az ország bányászait, bányász nyugdíjait. Köszöntöm a sajtó képviselőit is, megköszönve érdeklődésüket.

Szeretném megköszönni Oroszlány Város Önkormányzatának, polgármesterének, hogy előkészítették és biztosították a bányásznapi ünnepség lebonyolításának feltételeit. Vállalták

Rabi Ferenc ünnepi megnyitója

(Folytatás a 1. oldalról)

Igaz ez a már megszűnt földalatti ércbányászokra is, Tapolca, Kincsesbánya, Halimba, Rudabánya, Reesk és a többi településen őrzik a hagyományokat.

Szakszervezetünk, a Bányász-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete közel 10 ezer nyugdíjas tagja közül 363-an kaptak emléklapot és bányászorkósót 75-70-65-60-50 éves szakszervezeti tagságukért. Köszöntjük őket is, akik bányamunkájuk kezdetétől tartoznak közösségünkhöz. Egy főhajtással szeretnénk megemlékezni azokról is, akik már nincsenek közöttünk, de sokat tettek a bányászat sikerességéért, az ország energiával, ércekkel, építőanyagokkal és egyéb ásványokkal történő ellátásáért.

Külön fejet hajtok azok előtt, akik a legtöbbet, az életüket áldozták a bányaművelés során az elmúlt évszázadokban.

Kedves Bányásztársaim!

A 74. Bányásznapon adódik a kérdés, hogy a földalatti bányászati szerkezetátalakítás után, amely az elmúlt évtizedekben megállapodásokra épült, a bányászatnak, a kitermelő iparágaknak milyen jelene, jövője lesz? Bízunk benne, hogy az MVM Mátrai Erőmű Zrt. a Visontai és a Bükkábrányi bányáiból kitermelt tüzelőanyag felhasználásával, hazai munkaerő igénybevételével, legális foglalkoztatással, a munkaügyi kapcsolatok és a kollektív szerződés fenntartásával tovább működik. Reménykedünk, hogy a lignit számára új felhasználási lehetőségeket sikerül biztosítani a jelenleg is folyó LIFE programban, valamint a kutatás-fejlesztési folyamatokban, és amikor szükségessé válik a szerkezetváltás a munkavállalók számára méltányosan és igazságosan történik. A szakszervezetünk az Európai Bizottság szakértőivel közös projektet bonyolított

le, amelyben javaslatok születtek a szénkülféjtés munkát vállalók elvett szakmai korekredeményes nyugdíja problémájának megoldására is. Ezt várják az érintett bányászok, akárcsak a fűrőtornyoknál dolgozók, mert tudják, hogy 65 éves korukig nem képesek megfelelő fizikai állapotban ellátni feladataikat.

Tisztelt Ünneplők!

A világon, Európában és Magyarországon is az energiaipar mélyreható átalakítása zajlik. A megújuló energia kapacitások kiépülésének szükségességét nem vitatva, abban vagyunk érdekeltek a Magyar Bányászati Szövetséggel, hogy a magyar bányáira is kapjon lehetőséget a természeti erőforrások hasznosítására. Ehhez a tudásközpontokban, a Miskolci Egyetem kereteiben kiváló szakmai háttéranyagok készültek. A kitermelő iparág lehetőségei függenek az európai és nemzeti szabályozástól, a környezeti szempontokat is figyelembe vevő nyersanyag politikától. Feltételezhetően a megfizethetőség és a környezettudatos, illetve a hálózati fogyasztást csökkentő megoldások lesznek fókuszban. A zöld átállás, a dekarbonizációs trendek várhatóan Európában és hazánkban is domináns lesz, mindazzal együtt, hogy globális szinten a szénalapú villamosenergia-termelés az elmúlt két évtizedben folyamatosan nőtt, 2022-ben csaknem 80 %-kal volt több, mint 2000-ben és az összes villamosenergia-termelésen belüli részaránya sem csökkent jelentősen. Mi például mutattunk.

Az Európai Unió kutatásra, fejlesztésre és innovációra, a kritikus nyersanyagok bányászatára ad jelentős projekt háttérrel. Az új szemlélet szerint a nyersanyag értéklánc, a komplex hasznosítás, a körkörös gazdaság irányába történő erőteljesebb elmozdulás szükséges, például a széntüzelésű maradékok deponálása is ilyen irány lehet. A szakszervezetek számára az

új és tisztességes bért biztosító munkahelyek létrehozása, foglalkoztatás bővítése fontos, amelyhez a bányászati szaktudás, szakképzés fejlesztését is lehet és kell ösztönözni. Ezt a célt szolgálja az EU által finanszírozott SODISEES projekt, amely a felelős és fenntartható bányászat kialakítását célozza a szociális párbeszéd révén. Ennek résztvevői vagyunk.

A szénhidrogén iparban a fűrészi programok folytatása, a felszíni rendszerek fejlesztése, bővítése, a gáz és kondenzátum értékesítés optimalizálása zajlik. A koncessziók kihasználása, a földgáz készletezés és kereskedelem járulhat hozzá a termelés növekedéséhez, a jó minőségű munkahelyek megőrzéséhez.

Az adalékanyag bányászatban elért eredmények elismerést érdemelnek. Továbbra is indokolt, hogy az üzemekben a jövő tervezéséhez szükséges információkkal rendelkezzenek, hogy a szabályozás segítse a tudatos, kiszámítható termelést, mert ez teremt meg a biztonságos foglalkoztatás feltételeit. A piaci bizonytalanságok kihatnak a munkahelyi légkörre is.

A bányászati szaktudás hasznosul a Mecsekérc, a Nitrokémia,

a Bányavagyon-hasznosító Kft. és a Regionális Hulladékkezelő, Ormoszén tevékenységében, elsősorban a természet- és környezetvédelem, valamint a hulladékgazdálkodás területén, a cégekben lévő szaktudást

indokolt hasznosítani, akárcsak a bányászathoz kapcsolódó egyéb vállalkozások szakmai tapasztalatait is. Köszönjük a földalatti vízbányászatban dolgozók eredményes tevékenységét.

Tisztelt Államtitkár, Miniszteri Biztos Urak!

Tisztelt Országos Bányakapitány Úr!

A 74. Bányásznapi ünnepségek a következő napokban kerülnek lebonyolításra a bányászati vállalkozásoknál, a bányász településeken és azok közösségeiben. Bízom benne, hogy együttműködve az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel is, hogy a hagyományainkat meg tudjuk őrizni, a szakmakultúránk fennmarad. Ennek reményében nyitottam meg az elmúlt 22 évben a Központi Bányásznapi ünnepségeinket, mint a Bányászati, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete elnöke. A jövő évtől ezt már a BDSZ újonnan választandó elnöke teszi meg. Szeretném megköszönni, a bizalmat, a támogatást, a bányász szolidaritást, amelynek igyekeztem legjobb tudásom szerint megfelelni.

Jó szerencsét!

Jó szerencsét!

Jó szerencsét!

Jó szerencsét!

Jó szerencsét!

Steiner Attila ünnepi beszéde

Az Energiaügyi Minisztérium nevében is nagy tisztelettel köszöntöm önöket a 74. Bányásznapi ünnepségen. A helyszínváltás nem lehet véletlen, hisz a település már az ötvenes évektől egy nagyon jelentős szénbányászati térség volt, és azóta is az ország egyik legjelentősebb energiatermelési központja. A munka, melyet önök végeznek stratégiai fontossággal bír az ország ellátása szempontjából. A bányász szervezetek példamutató fegyelmével és precíz szervezethez. Nagyon rövid idő alatt biztosították ebben a nehéz helyzetben is hazán nyersanyagellátását, illetve a biztonságos munkavégzést a kollégák számára. A bányásztársadalom minden nehézség ellenére kitartott az energiaválság terhelt időszakában, s ennek eredményeképpen egyszerűen sem lépett fel hazánkban ellátási probléma, ami nagyon nagy eredmény.

A mai napon több kiváló kolléga évtizedes munkája kerül elismerésre, de köszönet illeti az egész szakmát, az elmúlt évek munkájáért. Elmondható a mostani helyzetről is, hogy fel vagyunk készülve a következő téli időszakra, gáztárolóinkban az éves fogyasztás ötvenhat százalékát betároltuk, ezzel európai szinten is a TOP 3 országok közé kerültünk. Ez a felkészülés, a lehetőségeinkhez mérten jól áll a következő szezonnra.

A 2022-es energiaválság nagyon nagy megpróbáltatást jelentett az egész energiaszektor számára. Egy sokkoló számot mondok: az ország háború előtti energiaszámlája hétmilliárd eurót tett ki, a háború után, illetve a szankciók eredményeként ez tizenhétmilliárd euróra ugrott, egyik napról a másikra. Ebből nem importáltunk több energiát. Ez egy nagyon nagy próbatétel volt mindenki számára, illetve az sem volt egyértelmű, hogy a beszerzési útvonalak tudnak-e működni. Egy pozitív mellékhatása mégis volt ennek a válságnak. A klímapolitikai célok, az ellátásbiztonsági célok, illetve a megfizethetőség kérdései. Ennek a háromszögnek az egyensúlya ismét kezdett helyre billenni. A háború előtt ez nagyon egyoldalúan a klímapolitikai vállalások irányába billent el. A válság eredményeképpen visszatértünk az egyensúly területére. A klímapolitikai célokról sem szeretnénk megfeledkezni. Örömmel jelentem, hogy tavaly, 2023-ban, már negyvenhárom százalékkal csökkentettük az ország üvegházhatású kibocsátását. 1990 a bázis, és ezzel az eredménnyel is Európában a tagállamok első harmadában foglalunk helyet.

Mindeközben a magyar gazdaság folyamatosan fejlődött. Sikerült szétválasztani az emissziócsökkentést és a gazdasági növekedés kérdését. Erre is méltán lehetünk büszkék. Mindehhez

egy jól működő infrastruktúra kell, kellenek a gáztárolóink, az erőműveink. Azt szeretnénk elérni, hogy az országban fellelhető nyersanyagokat is minél nagyobb hatékonysággal használjuk fel. Eközben, az országban a megújuló energiatermelés nagyon nagy teret hódított.

Napenergia-termelés területén haterzenyolcszáz megawattnyi kapacitással rendelkezünk, ez több, mint háromszoros a paksi atomerőmű kapacitásának. 2027-ben pedig azt várjuk, hogy üzembe helyezzünk három gáztüzelésű erőművet is. Egy kicsit más felhasználási profillal, de továbbra is fontos szerepet szánunk a földgáznak, a hazai energiaellátásban.

Szeretnénk azonban a hagyományos energiatermelés mellett a vízenyomást is jobban kihasználni. Ez segítheti azt, hogy a villamosenergiát jobban tudjuk tárolni. Ebben is van előrehaladás. Ez év márciusában a szivattyús energiátárolók építéséhez szükséges próbafúrások elkezdődtek Sajóivánkán, illetve Heves

vármegyében, Markaz község szomszédságában. Emellett elindult a paksi atomerőmű üzem idejének hosszabbítási projektje is. Ez nagyon fontos, hiszen ez az erőmű az ország villamosenergia-termelésének közel ötven százalékát adja. Szeretnénk húsz évvel meghosszabbítani

az üzemidőt. Ez több kiégett fűtőelemet is fog jelenteni, amiket valahol tárolni kell. Azt gondolom, hogy ennek is lesznek nagyon fontos bányászati vetületei.

Összességében elmondható, hogy egy energetikai átmenet közepén vagyunk. Ha visszatekintünk az elmúlt száz évre, akkor azt látjuk, hogy már többször jelentős változások voltak az energiapiacra. A bányászat mindig megtalálta a saját méltó helyét az új környezetben is. Most is egy ilyen korszakhatárnál vagyunk a zöld átmenet eredményeképpen. A jövő irányonait alapvetően a fenntarthatóság, az energiaszuverenitás, és a megfizethetőség hármas alapelve fogja meghatározni. A hazai nyersanyagok fokozott kiterme-

lése, illetve a meglévő eszközparkok és az infrastruktúra újragondolása, valamint az innováció új utakat és lehetőségeket fog teremteni az iparág számára.

Ennek az ünnepségnek a helyszíne, Oroszlány példája is jól mutatja, hogy lehet sikeres ez az átállás. A térség legnagyobb foglalkoztatója a Vértesi Erőmű volt, igen jelentős szénkitermelés volt itt 1961 óta. Az oroszlányi erőmű azóta is fontos szerepet töltött be a hazai energia mixben és most is egy átmenetnek vagyunk a tanúi, ugyanis a Veolia vásárolta meg az MVM-től az oroszlányi erőmű eszközparkját. 2024 második felétől teljes mértékben megújuló forrásból származó fűtőanyagot fog égetni az erőmű. A korábbinál egy korszerűbb, fenntarthatóbb és az importgáztól független, megújuló fűtőanyag használatával fog működni. Így továbbra is megmarad Oroszlány, mint az ország egyik nagyon fontos villamosenergia-termelő központja.

Magyarország energiaszuverenitása kapcsán, röviden pár szót szólnék arról, hogy én miként látom a hazai bányászat számára milyen lehetőségek mutatkoznak az elkövetkező időszakban. A nem hagyományos szénhidrogén mezők feltárása és termelésbe állítása abszolút ilyen terület. Ide sorolhatjuk a felszín alatti vizeinkből az oldott fémek bányászatát is, ami egy nagyon prosperáló terület. A világ számos pontján vizsgálják ezeket a lehetőségeket. Kiemelkedő területnek tartom a geotermia területét. A kormány stratégiai célul tűzte ki, hogy szeretné 2030-ig megkettőzni a geotermikus energia felhasználását Magyarországon. Alapvetően a távhő-termelésbe szeretnénk a geotermiát bekapcsolni. Azt sem zárnam ki, hogy több geotermikus erőmű is létesül az országban. Ha a tervezett beruházások megvalósulnak, akkor akár

tizenkét százalékra is felmehet a geotermia aránya a hazai hőtermelésben. A számítások szerint több mint egymillió köbméter gázt is ki tudnánk váltani hazánkban 2035-ig, geotermiával.

Ennek érdekében különböző változások történtek a szabályozásban. Leegyszerűsödött az engedélyeztetési folyamat, amely eredményeképpen idén augusztusig már százötvenöt geotermikus

kutatási engedélykérelem került benyújtásra a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságához. Ebből kilencven kérelem beérkezett a geotermikus energia bizottság asztalára. Ötvenhét esetben támogató, hét esetben elutasító döntés született. További terület lehet az alternatív szénfelhasználási lehetőségek feltárása. A tisztaszén technológiák kérdésköre. A körforgásos gazdaságban való nagyobb részvétel. A ritka fémek, illetve a kritikus elemek tekintetében pedig hatalmas potenciál rejlik a másodnyersanyagok esetében is. A bányászat területén is érdemes ezt a kérdést napirendre venni.

A hagyományos szénhidrogén tekintetében már akár a jövő hónapban szeretnénk meghirdetni egy koncessziós tendert. Nyolc szénhidrogén koncessziós területet fogunk meghirdetni. Jövőre pedig további hét területet hirdetnénk meg. Az SZTFH, a bányafelügyelet által

kezelt országos ásványvagyon-nyilvántartás a szénhidrogénvagyon mennyiségeket tartalmazó részének az átalakítását 2023 májusában kezdtük meg. Ez alapvetően, elsősorban szakmai-módszertani kérdések tisztázására irányult. A cél az, hogy megfelelő adatszolgáltatási rend alakuljon ki, mely közös nevezőre hozza az állami vagyongazdálkodást, illetve a nemzetközi olajipari gyakorlat követésére kötelezett vállalatok érdekeit és gyakorlatát. Másik célként pedig azt jelöltük meg, hogy az állami nyilvántartás megalapozott információkat nyújtson a közép- és hosszútávú energia stratégiák, szénhidrogének, kiemelt földgáz termelési előrejelzéseikhez. A feladat elvégzéséhez bányakapitány úr vezetésével alakult is egy munkacsoport, melyben a minisztérium is aktívan részt vesz. Az országos ásványvagyon nyilvántartás átalakítása, a szilárd ásványi nyersanyagokra nem terjed ki. Örömmel jelentem be, hogy a munka szakmai szempont-

ból befejeződött és az új nyilvántartási rend bevezetése a jogszabályi környezet módosítását igényli, melyet a közeljövőben meg is fogunk tudni tenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
A mindennapi élethez és a gazdaság fejlődéséhez nélkülözhetetlenek az ásványi nyersanyagok, melynek kutatása, feltárása és a feldolgozás egyes szakaszai is az ágazat feladatköréhez tartoznak. Meggyőződésem, hogy a szakmai összefogás kulcsszerepet játszik abban, hogy a közös munkánk során hazánk jövőjét hosszú távon is megalapozzuk. Nagy kihívás előtt állunk. A jelenlegi korszakhatáron is megtaláljuk a hazai nyersanyagkutatás és bányászat számára az ágazat méltó helyét a jövőben is biztosító fő irányvonalakat. Ebben számíthatnak az Energiaügyi Minisztérium támogatására és partnerségére.

Mindehhez kívánok önöknek sok sikert, kitartást és jó szerencsét!

Kitüntetettjeink

A 74. Bányásznapi alkalmából Lantos Csaba Energiaügyi Miniszter úr „Miniszteri Elismerő Oklevél” és „Kiváló Bányász kitüntető cím” miniszteri elismeréseket adományozott. Az elismeréseket Steiner Attila, az Energiaügyi Minisztérium Energetikáért és Klímapolitikáért Felelős Államtitkára adta át.

Miniszteri Elismerő Oklevél elismerésben részesült:

Bariczáné Szabó Szilvia a Geo-Triplán Mérnöki Stúdió Kft. ügyvezetője, földtani- és környezetvédelmi szakértője.

Belicziné Csoma Vivien Cecília a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága, Országos Bányakapitányság országos bányakapitányi asszisztense.

Dr. Mádainé Üveges Valéria, a Miskolci Egyetem, Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar, Nyersanyagelőkészítés és Környezettudományi Intézet adjunktusa.

Németh Károly György a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága, Bányászati és Gázipari Főosztály, Budapesti Bányafelügyeleti Osztály bányafelügyeleti ügyintézője.

Papp Zoltán Andor a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága,

Tari László a Hexum Földgáz Zrt. termelőmestere.

Török István az SZTFH ÁNYGFO földtudományi szakreferense.

„Kiváló Bányász kitüntető cím” miniszteri elismerésben részesült:

Békési László az MVM Mátra Energia Zrt. hányómestere.

Biliczki László a Geoinform Kft., Felszín alatti Kútszervek senior csoportvezetője.

Buzás Tamás az Omya Hungaria Kft. termelésirányítója.

Derekas Zoltán Béla az MVM Mátra Energia Zrt. munkavédelmi főmunkatársa.

Farkas Balázs a 2M Mecsek Marketing Kft. föld alatti aknavájára.

Hadobás Zoltán a Bányavagyonhasznosító Nonprofit Közhasznú Kft. Bányavízkezelő részleg vegyipari technikus.

Horváth Mihály a Nitrokémia Zrt., Vállalkozási Igazgatóság, Gyöngyösorszi Fióktelep művezetője.

Keszte László a MOL Nyrt., MOL-KT, Zala Régió kutas üzemviteli operátora.

Kocsis Gábor a MECSEKÉRC Környezetvédelmi Zrt. műszaki fel-

Román Róber a Kvarchomok Kft. bányamestere, kotrógép kezelője.

Singovszky József a KÖKA Kő- és Kavicsbányászati Kft. Komlói andezitbánya kotró- és rakodógép kezelője, robbantómestere.

Szárnya Pál az MVM Mátra Energia Zrt. osztályvezetője, felelős műszaki vezető helyettese.

Szepesi Csaba Gábor a HHE Trans Kft. - Kútmunkálati osztály kútmunkálati vezetője.

Telekes Gábor az MVM Mátra Energia Zrt. Bükkszállás Bánya gépláncvezetője, az Üzemi Tanács elnöke.

Temesvári János a MOL Nyrt. Kutatás-Termelés Fúrás és Kútmunkálati Menedzsment vezető kútmunkálati logisztikus.

Tóth László a Perlit-92 Kft. hegesztő szakmunkása.

Tóth Sándor a MOL Nyrt. Üllés Üzemvezetési terület műszakvezetője.

Ungi Lajos a tatabányai Vereshegyi Kőbánya üzemvezetője, felelős műszaki vezetője.

Az MBSZ „Magyar Bányászatért” szakmai emléklapokat adományoz.

Dr. Miklós Pál ügyvezető igazgató úr részére a TESZT Tervező, Szervező és Fővállalkozó Kft. alapításának 35 éves jubileuma alkalmából.

Mátyás Tibor / Szabolcs ügyvezető igazgató úr részére a GYÓGYÍTÓ ÁSVÁNYOK „GEOPRODUCT” Kft. alapításának 40 éves jubileuma alkalmából.

Rácz Attila István vezérigazgató úr részére az Észak-Dunántúli Vízmű Zrt. alapításának 40 éves jubileuma alkalmából.

Több évtizedes munkájuk elismeréseként „Bányász Szolgálat Oklevél” elismerést kaptak:

45 év szolgálat után
Anger Tamás, a Rotary Zrt. senior EBK specialistája.

Szentes Béla, az Északdunántúli Vízmű Zrt. munkairányítója.

Tóth Miklós, a Pusztaderics Földgáztároló kompresszor és gázelőkészítő berendezés kezelője.

40 év szolgálat után
Bekényi József, a COLAS Északkő Kft. termelésirányítója, felelős műszakvezető helyettese.

Fekete Ferenc, a Geoinform Kft. felszín alatti kútszervek senior operátora.

Hámos Gábor, a Mecsekérc Zrt. főgeológusa.

Kovácsné Szatmári Tünde, az SZTFH bányafelügyeleti ügyintézője.

Zsédely János, az Üveg-Ásvány Kft. villamos karbantartója.

35 év szolgálat után
Dr. Debreczeni Ákos, a Miskolci Egyetem egyetemi docense.

30 év szolgálat után
Aranyos Attila, a Bányavagyonhasznosító Nonprofit Közhasznú Kft. villanyszerelője.

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezet Elnöksége kitüntetésében részesültek:

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a településen élő aktív- és nyugdíjas bányász-közösségek támogatásáért, a bányász emlékek és hagyományok ápolásáért - a helyi szervezetek javaslatára - emléklapot és ezüst bányászgyűrűt adományoz: **Dr. Fetter Ádámnak**, Pilisvörösvár város polgármesterének; **Csordás Mihálynak**, Pusztavám község polgármesterének; **Katona Csabának**, Várpalota város alpolgármesterének.

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a szakszervezeti tagság, a munkavállalók

és nyugdíjasok érdekeinek védelme és képviselése terén végzett, kiemelkedő tevékenysége elismerésül **BDSZ Kongresszusi Ezüst Emlékérmét** adományoz: **Szalai Szabolcs** úrnak, Bükkszállás község polgármesterének, az aktív és a nyugdíjas szakszervezet működésének segítéséért, a lignitbányászat jövője érdekében kifejtett tevékenységéért. **Kovács József** részére, több évtizedes magas szintű szakszervezeti munkájáért, a bányász hagyományok ápolásáért, a fafaragás területén végzett alkotásaiért.

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a bányász kulturális örökség és hagyományörzés terén végzett kiemelkedő munkásságának elismeréseként Művészeti Nívódíjat adományoz: az 50. éves jubileumát ünneplő **Edelényi Hagyományörző Népdkör** és művészeti vezetője **Dobi Zoltánné** részére;

Kulcsár Józsefné részére, Borsod megye és Farkaslyuk bányászati múltjával kapcsolatos információk gyűjtéséért, tanulmányaiért, írásaiért; **Diósi János** zenész részére, hat évtizedes bányász zenekari, húsz éves dalköri vezetői, a fúvószenekar és kórus ének-lés népszerűsítése érdekében végzett munkásságáért elismeréséért.

A Bánya-, Energia- és Ipari

Országos Bányakapitányság, Bányászati és Gázipari Főosztály, Bányászati és Koordinációs Osztály osztályvezetője.

Póczak Anikó Éva a Bányavagyonhasznosító Nonprofit Közhasznú Kft. Humán csoport humán vezetője.

Rahóty Zoltán az MVM CEEnergy Zrt. strukturált kereskedelem, LNG és upstream igazgatója.

Simon Csaba a MVM Mátra Energia Zrt. Bükkszállás karbantartási szakterület vezetője.

Sipos Istvánné a Colas Északkő Kft. Tarcali Iroda könyvelője.

Szin László a MOL Nyrt. Kutatás-Termelés, Föld Alatti Folyamatok rezervoár mérnök szakértője.

ügyeleti vezetője.

Kovács Gábor a ROTARY Zrt. napalós főfűrómestere

Körtvélyesi Lajos a Magyar Földgáztároló Zrt. / Pusztaderics FGT műszakfelelőse.

Palásthy György a PetrolGeorge Kft. ügyvezető igazgatója.

Pali Sándor a Bányavagyonhasznosító Nonprofit Közhasznú Kft. Kővágószőlősi Fióktelep műszaki referense, felelős műszaki vezetője és munkavédelmi felelőse.

Pintye Csaba az O&GD Central Kft. Gázgyűjtő-gázelőkészítő berendezés- és kút kezelője.

Pusztai Kornél István a Geoflame Kft. földmérője.

A 74. Bányásznapi Ajkán

Kétnapos gazdag programmal emlékeztek egykori bányász társaikra, és ünnepelték a településnek egykor rangot, lakóinak megélhetést adó bányászatot Ajkán (és a hozzá tartozó városrészekben).

A Padragkúti Bányász Hagományörző Kör augusztus 30-án délután tar-

A bányász dalkör is a '20-as években alakult. A rossz anyagi körülmények miatt a '30-as, '40-es években nincs dalkör. Büszkeséggel említette, hogy a Padragi Bányász Férfikar 1973-ban megalakult.

Az ötvenes években alakulnak Csingerben, Padragon néptánc csoport-

totta hagyományos megemlékezését a közösségi házban. A nagytermet teljesen megtöltött ünneplőket, közöttük Oravecz Editet, a Bányász Kulturális Egyesület elnökét, Győr Sándort, a Veszprém Megyei Bányász Nyugdíjas Szakszervezet elnökét és Herendi Józsefet, az Ajkai Bányász Nyugdíjas Szakszervezet elnökét Karnics Miklós, a kör elnöke köszöntötte. A bevezető után ismertette a bányász ünnep előzményét, az 1919-20-as évek vérbefojtott tiltakozásait, munkabeszüntéseket. Elmondta, hogy 1951-től szeptember első vasárnapján országosan egységesen tartják a bányásznapot. Ekkor emlékeznek az 1919. szeptember 6-án eldördült tatabányai csendőrsortűz áldozataira.

A továbbiakban az ajkai bányász kultúra kialakulásáról, egyesületeiről a Kör lelkes kutatója, Blaskó Sándor tartott előadást. Elsőként az Iparos Olvasókör 1923-as megalakulásáról beszélt. Majd elmondta, hogy Kerekes Árpád kutatásaihoz tudható, hogy már 1923-tól itt is Szent Borbála napján, december 4-én tartották a búcsút.

Bartók Béla és Kodály Zoltán hatására 1924-ben megalakul a Zeneegylet, ekkortól működik a bányász fúvószenekar. Ma is sok sikert ér el a Nagy László Városi Művelődési Központ fenntartásában, Szücs Krisztián vezetésével működő zenekar.

tok. Kiemelkedik az 1957-ben alakult Ajka Padragkút Táncegyüttes, amely a város kiemelkedő, sok sikert aratott együttese.

A Bányász Kulturális Egyesület által működtetett Ajkai Szépirók Társaságának tagjai között vannak olyanok, akiknek bányász kötődésük nincs. Megemlékezett egy méltatlanul elfelejtett bányászról, a zenész és költő Varga Gáborról. Az írással foglalkozó kortársak közül megemlékezett Kozma Károlyt, aki nem csak a bányák és az ajkai erőmű történetét írta meg, hanem versesköteteket is. A másik személy, akiről megemlékezett, Kerekes Árpád, aki megalakulásától, 2005-től tagja volt a hagyományörző körnek, és gyakran tartott kutatásairól előadást. Ő írta meg Rittmüller Ármint és Bóday Gábor élettörténetét.

Előadása végén Kodály Zoltánt idézve mondta: - „A művelt népeken a sor, hogy a néphagyományt felkarolja, megőrizze, hogy élete cselekvő része legyen!” Intelem számunkra, hogy felvállaltuk ezt a hagyományápolást és őrzést. A mai bányásznappal nem csak egy évfordulót ünnepelünk, hanem felelősségünket hangsúlyozzuk a bányász hagyományok megerősítésében.

A baráti beszélgetés és vacsora előtt Karnics Miklós megemlékezett arról, hogy 2004. szeptember 3-án hozták fel

az utolsó csille szentet az Ármint aknából.

Másnap, szombaton az Ajka Városi Bányász Fúvószenekar zenés ébresztőjével indult a program. Fél 10-től a Hildparkban Marton László Bányászok szobránál volt az első koszorúzás. A Bányász Himnusz elhangzása után először Dorner László alpolgármester és Pad Ferenc önkormányzati képviselő helyezték el az Önkormányzat koszorúját. Őket követték a bányász hagyományörzők, önkormányzati képviselők, nyugdíjas klub koszorúzóik és a lakosság köréből is néhányan.

A folytatásban Csingerben, a Bányászati Múzeum emlékhelyén és az Aknamélyítő Vállalat kopjafájánál koszorúztak először az Önkormányzat, majd a hagyományörzők, az erőmű, az aknamélyítő és egyéb szervezetek képviselői. Megemlékezés és koszorúzás volt a padragkúti Bányász Kegyeleti és Emlékparkban is.

A délelőtti program keretében a múzeum előcsarnokában leleplezték Kerekes Árpád bányamérnök domborművét. Itt a család képviselőiben megjelent Lindtné Kerekes Tünde. A Bányászati Tanácsadó Testület elnöke, Blaskó Sándor ismertette az egykori bányász vezetők sikereiben és eredményekben gazdag életútját, kutatói és közéleti tevékenységét. Köszönetet mondott Keresztes Tibor szobrászművésznek és a Padragi Bányász Hagományörző Körnek a dombormű elkészítéséért.

Padragkúton a Bányászati emlékműnél először Navracscics Tibor közgazdasági és területfejlesztési miniszter helyezte el a megemlékezés és tisztelet koszorúját. Őt követték az Önkormányzat, politikai és civil szervezetek képviselői.

A koszorúzásokon az Ajka Városi Bányász Fúvószenekar Szücs Krisztián, és a Padragi Bányász Férfikórus Kanyárné Grünwald Petra vezetésével működött közre.

A megemlékezések után a padragi Bányakertben voltak a további programok. Ezek Navracscics Tibor ünnepi beszédével kezdődtek, ebből idézünk: az ajkai szénbányászati történetét említve mondta, hogy: - Egy olyan időszakra emlékezünk, ami nem csak Ajka, a térség szempontjából fontos, hanem Magyarország történetében és társadalomtörténetében is kulcsfontosságú szerepet játszik. Hiszen a bányászati nem csak az ország és Európa ipartörténetének egy meghatározó szelvénye

jelentette. Nem csak az ország iparosodásának legfőbb támaszát, legfőbb oszlopát, amelynek köszönhetően a huszadik század fordulójára az ország, sőt tágabb értelemben Európa is olyan körülmények között élhet, olyan élet-színvonalon, amelyet korábban az emberiség történetében nem ismertek. ... A bányászok voltak azok az emberek, akik rendkívüli veszélyt vállaltak munkájuk során, de kivették részüket a művelődés és a kultúra szeretetéből is. Hol lenne a tizenkilencedik, huszadik századi magyar társadalom a bányász olvasókörök, önképzőkörök, dalárdák, táncospartok, betegsegélyzők, temetkezési egyletek nélkül, - hol lenne a polgári Európa azok nélkül a csoportok és egyesületek nélkül, amelyeket bányászok alakítottak? Bányászok tartottak, és tartanak fenn mind a mai napig olyan helyen is, mint Ajka, ahol aktív bányászati nincs már? ... Van mit tanulnunk a bányászoktól, a bányász egyesületektől, a bányász hagyományokból. Szükségünk van arra, hogy támaszkodhassunk erre a hagyományra! Hogy ma Magyarországon és a jövő Magyarországon a kemény munka, a munka alapján történő előremenetel, az érdemek alapján történő érvényesítés a jövőben uralkodó szabállyá vál-

jon! Jó szerencsét!

A szórakoztató műsor előtt Kolláth János, a BDSZ gazdasági vezetője BDSZ Emlékéremet adott át Oravecz Editnek a hosszú ideje végzett kulturális tevékenységéért. Több évtizedes szakszervezeti munkájáért Herendi József a Bányász Emlékgyűrű kitüntetését kapta. A két kitüntetett köszönetet mondott az elismerésért.

Gergely Róbert nosztalgiaműsora előtt a műsorvezető felhívta a jelenlévők figyelmét Bánhelyi Józsefnek az úrkuti mangánybányában készült képeiből rendezett kiállításra.

A továbbiakban szerepelt a Padragi Bányász Férfikórus, az Ajka-Padragkút Táncegyüttes és volt retro disco Rákász Bélával.

A nap fátylós felvonulással fejeződött be a Parkerdőben az 1909-es bányászteremtés áldozatainak emlékhelyéhez.

A bányásznapi programok szervezői Ajka Város Önkormányzata, a Nagy László Városi Művelődési Központ és Könyvtár, a Bányász Kulturális Egyesület és a Padragi Bányász Hagományörző Kör voltak. Az esti fátylós felvonulást a Parkerdőben a Csingervölgyért Egyesület szervezte.

Szalay Csaba

Bányásznapi Komlón

A Komlói Bányásznapi városi rendezvény, emlékezéssel, tisztelettel, szórakoztató előadásokkal, Komlói Bányásznapi felhívással, augusztus 30. -31. -szeptember 1. napokon. A Komlói alapszervezet résztvevőként, rendezvény szervezőként is közreműködött az ünnep programjaiban.

Péntek délután a Bányászparkban emlékeztek és koszorúztak a bányászok emlékhelyén a városi intézményekkel és civil szervezetekkel közösen. Az ünnepi beszédet Steinerbrunnerné, Nagy Ibolya, a Magyar Bányásztelepülések Országos Szövetségének elnöke tartotta.

Ezután a komlói képviselő testület ünnepi ülésén vettünk részt a teltházas komlói színházban. Dr. Dukai Miklós államtitkár és Polics József polgármester ünnepi köszöntője után városi elismerések átadására került sor.

A képviselő testület díjazottjai között elismerést kapott komlói szervezetünk is.

A Komlói Bányász Nyugdíjas Alapszervezet „Pro Civitáté” kitüntetésé, közösségünk 1996-tól folytatott bányász hagyományápolás, a városunkat gazdagító közösségi munka elismerése.

A kitüntetés valamennyi volt és jelen tagunkat megilleti, bányászokat, váro-

sunk lakóit, mert mindannyian tettük dolgainkat.

Az elismerés szervezetünk létét, munkáját igazolja, egyben kötelezi részvételünket városunk életében, a bányász hagyományápolás megtisztelő fejeztében.

Az elismerést – emléklap, oklevél – Kőszegi Ernő elnök és Balás Egon nyugdíjas bányász vette át.

Szervezetünk bányásznapi, ünnepi megemlékezését szeptember 1-én tartotta a Városház téri vágás szobor emlékhelyen, Kőszegi Ernő elnök ünnepi gondolataival.

A városunk tisztelő koszorúját Polics József polgármester és Kispál László polgármester helyettes, a Járadekós Bányászok koszorúját Firkó János elnök, szervezetünk koszorúját Balás Egon és Farkas Attila nyugdíjas Bányászok helyezték a vágás szobor talapzatára, Őri Zsuzsanna a „Hétdomb” Természetbarát Egyesület elnöke virágszállal jelezte tiszteletét.

Ezután a város „KOMLÓVERZUM” intézményében Polics József polgármester bányász köszöntőjével és múzeumi sétával folytatódott programunk, melyet estebe nyúló, fehér asztal melletti nosztalgiazás, emlékezés, baráti beszélgetés követett.

Komlói Bányász Nyugdíjas Alapszervezet

„A béke vagy te, Sport!” Korabeli újságcikkek az ötkarikás játékokról

„A legfontosabb dolog az olimpiai játékokban nem a győzelem, hanem a részvétel, hasonlóan az élethez: nem a diadal, az ilyesmi fontosabb. A legalapvetőbb dolog nem az, hogy legyőzd társaid, hanem hogy küzdj jól.”

Ethelbert Talbot (anglikán érsek, 1908)

Szubjektíven az olimpiáról

Az olimpiákat azt hiszem, jól gondolom, még azok is figyelik, akik nem sportrajongók. Jó érzés mindnyájunknak, ha drukkolhatunk a magyaroknak. Még eszünkbe jutnak az un. botrányok, kemény az ágy, a nagyon környezettudatos vízűtés nem jött be klímaként, nem sorolom tovább. Talán még felrémlelek az újságok által felpergetett ilyen olyan történetek. Kérdelem én, érdekelnek effélék úgy igazán valakit, hiszen ott vannak az érmeseink, ott vannak, akik „csak” kvótát szereztek, a sok boldog arc, az igaz könnyek örömben és bánatban.

Persze, itt nincs semmi csoda, ha lapozgatunk a régi újságok között, talán bizony sok olyan hírt, beszámolót, ami talán egykor felkavarta az olvasót, mi meg már nem is legyintünk rá, vagy éppen ellenkezőleg azt mondjuk: „Bizony nem sok minden változott száz év alatt”.

Talán a kedves Olvasó emlékszik a Bányamunkás egy évvel ezelőtti számában, volt egy hír: „Fegyverkezünk az olimpiaszra. Magyar stadion. Olimpiai standardprogram.” Ezek voltak a hívatató címei a Sporthírnap (1913-1944) 1913. július 7. számának első oldalán. Az első magyar stadionért mentek lobbizni öfelségéhez, Ferenc Józsefhez Andrássy Géza gróf és Múzsza Gyula, a MOB (Magyar Olimpiai Bizottság, 1896.) elnökei. Akkor még Osztrák-Magyar Monarchia voltunk, közös uralkodóval.”

Csak akkor remélhetjük azt, hogy 1920-ban Budapestet bízzák meg az olimpiász rendezésével, ha egy már készen álló, vagy legalább épülő stadionra hivatkozhat a szinte késhegyre menő vetélkedésben a magyar sport.”

1920-ban Budapest lett volna a házigazda, de a háború veszteseként nem rendezhették meg az Olimpiát, vesztes országként pedig nem kaptunk meghívást a játékokra.

AZ I. világháború befejeződése után először 1924-ben vehettünk részt olimpián Párizsban. Ez volt az első nyári olimpia, amelyen magyar női sportolók is versenyeztek. Először szerepelt a programban a női vívás. Az első olimpiai pontszerző magyar női olimpiaként Tary Gizella (1884-1960) volt, aki törvívásban a 6. helyen végzett. De mit is tudunk ma Tary Gizelláról? Elvégezte Rákosi Szidi színiiskoláját, majd vívni tanult azoktól, akik nőket is elvállaltak. 1909-ben megnyerte a Pozsonyban megrendezett első magyar női törvívóbajnokságot. A női vívás hazai úttörője és népszerűsítője.

Visszatérve 1924. évi olimpiához, érdekességek: Először laktak olimpiai faluban a versenyzők. Komjádi Béla legendás vízilabdacsapata az olimpiák történetének leghosszabb mérkőzésén, két óra alatt, kétszeri hosszabbítást követően nyert 7-6-ra Nagy-Britannia ellen.

Hajós Alfréd (1878-1955) első olimpiaként, az 1924. évi olimpia művészeti vetélkedőjén építészeti kategóriában pályázott. Az általa tervezett Megyeri úti Szusza Ferenc Stadion (1922) alapján az „Ideális stadion” című pályaművet Laubner Dezsővel (1879-1966) együtt adta be, ezüstérmét nyert. Az aranyérmét abban az évben nem osztották ki, így Hajós életében harmadszor olimpiai

bajnok lett.

Amszterdamban (1928) Mező Ferenc (1885-1961) az irodalmi kategóriában aranyérmét nyert Az olimpiai játékok története című művéért.

A Nemzeti Sport 1928. június 12. b az alábbi címmel jelent meg írás: Az összes sportágak vezetőinek össze kell fogni a versenyzők kötelező orvosi vizsgálata érdekében!

A Nemzeti Sport számára írta Serenger Gyula dr. sebészfőorvos a BLASZ (Budapesti Labdarúgó Alsövetség) hivatalos orvosa: kötelezővé kívánom tenni a verseny előtti szigorú orvosi vizsgálatot. Ezt az összes sportág vezetői útján tartom elérhetőnek. A fiatalokat, mielőtt versenybe indítják, illetve megkezdik egy sportág kultúráját, feltétlenül alapos vizsgálatnak, esetleg Röntgen-átvilágítással kapcsolatos szív és tüdő kontrollvizsgálatnak kellene alávetniük....Felhívom valamennyi sportág vezetőit, tegyék megfontolás tárgyává ezen gondolatot és hassanak oda, hogy a versenyzésre nem hivatottakat visszartsák a versenyzéstől — viszont okos és szisztematikus munkával a gyógyulásra szoruló fiatalság ezreit megmentsék szeretet hazánk javára....”

Elek Ilonáról (1907-1988) írják még Wagner Gábor 2024. júliusi írása nyomán, akit „zongoraművésznek szánták, de vívó lett belőle, két olimpiai aranyat nyert egyéniben (egyiket részben zsidó származásúként az 1936-os berlini olimpián), meg több világ- és Európa-bajnokságot, majd — miután befejezte a profi sportot, megírta az 1959-es budapesti vívó-világbajnokság hivatalos himnuszát, és a labdarúgó-induló zeneszerzője is ő volt, számos táncdalt is írt. Leghíresebb számát Szécsi Pálnak szerezte az 1971-es

Táncdalfesztiválra, Nem tudja a jobb-kéz... címmel. Emlékezete erősen hiányos, ami — reméljük — idővel változni fog. Jelenleg mindössze egy emléktáblája van egykori lakóhelyén, az V. kerületi Deák Ferenc utca 15. alatt, amit 2011-ben avatott fel a Magyar Olimpiai Bizottság Nők a Sportban Bizottsága. Illetve 2016 óta egy emlékérem őrzi még a nevét, amit a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség az egyetemi sport támogatásáért ítél oda az arra hivatott személyeknek, 2017-ben adták át először.

Elek Ilona nevét mindenkinek ismernie kéne, már csak azért is, mert ő volt a modern kori olimpiák történetében az első magyar női sportoló, aki aranyérmét nyert.”

***

Néhány érdekesség:

1960: Róma Első alkalommal volt élő televíziós közvetítés a játékokról, ami meghatározta az olimpiai mozgalom jövőjét.

1964: Tokió Első alkalommal rendezték Ázsiában az olimpiát, a körülmények, a létesítmények felszereltsége minden korábbi játékot felülmúlt.

1968: Mexikóváros Norma Henriqueta Basilio személyében először gyűjtötte meg nő a nyitónépszerűsége az olimpiai lángot. Itt vezették be a női sportolók részére a szexvizsgálatot.

2000: Sydney A résztvevő országok száma először érte el a kétszázat, új sportágként került be a programba a triatlon, a tékvandó, egyre több női sportoló állhatott rajthoz: az ausztrál városban a résztvevők negyven százaléka nő volt.

2008. Peking Az újonnan tervezett olimpiai fáklya 2008. márciusában a görögországi Olümpiából indult a 130

napos, 137 ezer kilométeres útjára, augusztus 8-án érkezett meg a Pekingsi Nemzeti Stadionba, érintve az összes kontinentet. Az olimpiai fáklya megtervezésére több mint 300 pályázat érkezett a szervezőbizottsághoz. A győztes végül a Lenova (kínai óriás vállalat) lett. „A mintegy harminc tervezőből álló csapat által több mint 10 hónapon át tervezett fáklya alapanyaga alumínium-magnézium ötvözet, mérete 720×50×40 milliméter, tömege pedig alig 1 kg. Vörös és ezüst az alapszíne, amelyen tradicionális és kortárs kínai stílusú motívumok találhatóak. Tervezése során ügyeltek arra, hogy a láng még 65 km/h-s szélben és 50 mm/h-s esőben is égve maradjon.”

Aki olvasgatni szeretne a párizsi olimpiáról <https://24.hu/sport/2024/08/18/parizs-olimpia-2024-a-legnagyobb-siker-es-csalodasok-osszeallitas/> -olvassa el! Maradok a sok boldog élményben, amit a remek sportolóknak, szervezőknek, önkénteseknek köszönhetünk! És végül...

Pierre de Coubertinnek (1863-1937) az újkori olimpiák megálmodójának „Óda a sporthoz” verséből idézek, melyet alnéven nyújtott be az 1912. stockholmi olimpia művészeti versenyébe, és azt meg is nyerte.

„A béke vagy te, Sport!
a népeket egymáshoz fűző szép szalag:
és testvérré lesznek mind általad,
önuralomban, rendben és erőben.
Mert önbecsülést tanulnak az ifjak
tőled, s más népek jellemét is éppúgy
megértik s nagyra tartják, hogyha te
tanítod őket túlszárnyalni egymást”

Lejegyezte:
Lux Judit

Beszélgetés egy elkötelezett érdekvédővel

- 1954 december 16-án születtem Sajószentpéteren — kezdi rövid bemutatkozását Dancs József az Oroszlányi Bányász- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezetének elnökhelyettese. - Édesapám tisztviselő volt, édesanyám pedig a Vegyiművekben dolgozott. 1956-ban kerültünk Oroszlányba. Itt végeztem el a 1970-ben az általános iskolát, majd — mi így mondtuk — a 312-es Ipari és Vajáriskolában, folytattam tanulmányaimat. Leérettségiztem, finommechanikai műszerész végzettséget szereztem. Harmadévtől a tatabányai Beloiannisz Híradástechnikai Gyárban voltam gyakorlaton, s a végzés után itt is helyezkedtem el. 1976-ban innen vonultam be a hadseregbe. 1978-ban leszereltem és a BHG-ban folytattam. Volt néhány oroszlanói barátom, akik akkor már a bányánál dolgoztak, s ők mondták, hogy féléven belül — tíz éves szerződéssel — lakást adnak. Nősülés előtt álltam, nagy volt a kísértés. 1979 szeptemberében már a bányánál voltam, s 1980 áprilisában meg is kaptam a lakást. Akkor a szénbányászat felfutóban volt, s a bányászok megbecsültsége is virágkorát élte.

- Mi volt a munkád?

- Bányalakatosként helyezkedtem el a

XX-as aknában. Rövid ideig a külszínen dolgoztam, de aztán apám egy ismerősének unszolására, csapatra kerültem. A kötelező háromszáz műszak megéléte után elmentem esti vajáriskolába. Amikor végeztem még maradtam 1985-ig elővájáson, aztán a frontra kerültem. Itt 1990-ig dolgoztam. Akkor egy évről kiemelték vajárókatónak. Utána lömesteri vizsgát tettem, s tulajdonképpen a XX-as akna bezárásáig ezt a beosztást töltöttem be. Ez húsz év.

- A bezárást követően, hogyan léptél tovább?

- Még négy évet lehúztam a Márkushegyi bányánál. Ott is robotástechnikával foglalkoztam. Közvettem, hogy a mi átigazolásunk Márkushegyre nem ment zökkenőmentesen. A súrlódást az okozta, hogy sokan nem kerültek az őket megillető helyre, a velük egyenrangú és képzettségű ottani kollégák betöltötték ezeket a helyeket. A légkör eléggé feszült volt, s amikor megvolt a huszonöt év földalatti műszakom, éltem a lehetőséggel és 2004-ben elmentem nyugdíjba.

- Mondtad, hogy szakmunkásképzőben kezdődött az érdekvédelmi pályafutásod.

- 1970-ben léptem be a szakszervezetbe. Ez valóban az ipari iskolában volt. A XX-ason már tagja lettem a vezetőségnek. Amikor átkerültünk Márkushegyre, beolvadtunk az ottani vezetőségbe.

- Elmentél nyugdíjba. Ez új fejezet volt, ami a mozgalmi munkádat illeti.

- 2004-ben, értelemszerűen, hogy megszűnt az aktív munkám, átigazoltam a nyugdíjas alapszervezetbe, ahol ugyancsak tagja lettem a vezetőségnek, majd később Eichardt János helyettese lettem.

- A bányászszakszervezet emblematikus vezetői alatt „szolgáltál”. Bólya Lajos, Kovács Pista, Eichardt János. Sajnos már egyikük sincs köztünk.

- Sokat lehetett tanulni tőlük. Akkor még voltunk ezerkétszáz, most meg

háromszázötvenen. Sajnos az új nyugdíjasok jelentős része nem igazolt át hozzánk. Megkapták a jelentős végkielégítést és már hátat is fordítottak a szakszervezetnek.

- Hogyan alakult a szakszervezeti élet?

- Illés Robi helyett Torma Lajos lett az OBEDSZ elnöke. Ezt én is kezdeményeztem. Amikor szegény János meghalt, kooperáltunk Tormáékkal, hogy közösen irányítsuk az oroszlanói bányász szakszervezeti életet. Lajos az elnök, én vagyok a helyettese. Van egy Oroszlányon kívüli érdekképviseleti tisztségem. A MASZSZ nyugdíjas választmányának vagyok a tagja, közel tíz éve.

- Hogy folyik a szervezeti élet? Taggyűlés?

- Tartunk taggyűlést, de az információs csatorna egyéb lehetőségeivel is élünk. Amikor Torma Lajos megjön a BDSZ elnökségi üléséről vagy országos tanács üléséről, összeül az öt fős vezetőség, hogy tájékozódjunk. Aztán meghirdetjük a bizalmi testületi ülést, a bizalmiak pedig szoros kapcsolatot tartanak a tagokkal. De, természetesen mi is sűrűn megfordulunk közöttük, e nélkül nem lehetne hatékony a munkánk.

- A családról még nem esett szó.

- Feleségemet a BHG-ban ismertem meg, születtem egy lányom és egy fiam. A lányom révén van két fiú és egy lány, a fiam által pedig egy lány unokám. Sajnos, 2010-ben a feleségemet elvesztettem. A jelenlegi páromat a XX-as aknában ismertem meg, bányászlanly.

- Éled a nyugdíjasok jól megérdemelt életét?

- Szeretek kertészkedni, nagyon nyugalmam elfoglaltság.

- A szakszervezetet csinálod, ameddig bírod?

- Már nagyon kevesen vagyunk, de tennivaló még van bőven. Most éppen az országos bányásznapra ünnepségre készülünk, amely az idén Oroszlányban lesz. De aktuális teendők a már hagyományos, a XX-as aknaiak találkozója, amit már tizenharmadik alkalommal rendezünk meg. Aktívan részt veszünk a bányász hagyományok ápolásában, ennek, miután az aktív bányászok megszűnt, ennek egyre nagyobb a jelentősége. Nem hagyhatjuk, hogy az ősi szakma, aminek annyi mindent köszönhet a város feledésbe merüljön!

- h -

23. Bányász Dalos Találkozó

A Szuhavölgyi Bányászlakta Települések Szövetsége szervezésében, a BDSZ támogatásával megrendezésre került eseményre a dalkörök minden évben színvonalas műsorral készülnek.

Volt egyszer egy gyerek- és családi nap

Január elején szólt a titkárnk, Gál Józsi, hogy össze kellene dugni a fejünket, milyen programokat szervezzünk az idén tagjainknak. A megbeszélés időpontban ott voltam az irodájában, és neki kezdtem a nem kis feladatnak. Nagy nyomás hárult ránk, hiszen a tavalyi év, minden rendezvénye, és az idei három is sikeres volt a visszajelzések alapján. Így jött az ötlet, amit szinte egyszerre mondtunk ki, családi nap! Ismét látszott, hogy közös nevezőn vagyunk, hiszen ez már nem az első ilyen eset volt közöttünk. A következő testületi ülésünkön be is jelentette, mit szeretnénk csinálni. A szavazás megtörtént, megkaptuk a felhatalmazást, neki lehet kezdeni a szervezésnek. A feladatokat felosztottuk, egymás között Józsival. Tavasszal egy felmérést végeztünk a szakszervezeti tagjaink között, kb. mennyi főre számíthatunk. Kétszáznegyvenhat fő jött össze a családtagokkal együtt. Először is kell egy olyan helyszín, ahol reményeink szerint ilyen sok embert kényelmesen el tudunk helyezni. Így a választásunk a vállalatunk pihenő bázisára esett, mely a Markazi tó partján található, igazi festői környezetben. Az időpontot lefoglaltuk, eddig, jó a helyzet. Áprilisban újabb létszám felmérést végeztünk, ahol már négyszáznyolc fő regisztrált vendég lett, aminek mi nagyon megörültünk, hiszen a tagság bizik bennünk! Eljött a nagy nap. Az éjszaka nem sokat aludtam, hiszen nagyon izgultam, hogyan

sikerül ez a számunkra nagyon fontos esemény. Nem is annyira a műsorok, programok miatt aggódtam, inkább az időjárás miatt, hiszen az utóbbi hetekben rengeteg eső esett. Elsőnek érkeztem a helyszínre, a megbeszélés 6:30 helyett, már 5:40-kor. Kicsit gyönyörködtem a tóparti látványban, majd kinyitottam a kaput az érkező vendégek előtt. A korai időpont miatt a mai lángos reggelim elmaradt, de nem bántam, mert tudtam a Móniék finom szendvicseit fognak készíteni számunkra. A megbeszélés időre minden rendező megérkezett, Józsi megtartotta az eligazítást, és mindenki ment a számára kijelölt munkára. Minden kész, jöhetnek a vendégek. Hogy milyen programok voltak, és milyen fellépők szórakoztatták a vendégeinket? Kérem szépen: karate, mazsorett és interaktív szamuráj bemutató, bűvész, és fergeteges zenés táncos gyermekműsor buborék partival, és cukor ágyúzással. Úgy gondolom egyik műsorban sem csalódtak a vendégeink, hiszen szép számmal tekintették meg őket a lelátóról, és sok gyerek vette ki a részét a műsorokból is. A két ugrálórát, csúsz-

da, a kerek pónik, is szép számban vonzották a gyerekeket. A vitorlázás olyan népszerű lett, hogy már 40 percet is várni kellett annak, aki szeretne volna kivenni a részt ebből szemnek is tetszetős dologból. Mindezek mellett, ki lehetett próbálni a helyszínen lévő bányagépeket, tűzoltó és mentő autót is. Az

rázsolt kicsit, s nagyot egyaránt. A két arcfestő hölgy megállás nélkül dolgozott, gyönyörű remekművek kerültek ki a kezeik közül, akár a bűvész kezei közül a hajtogatott lufi figurák. A rendezvényünket megtisztelte Rabi Ferenc, a BDSZ elnöke, aki unokájával érkezett. Az elnök úr szakított időt arra is, hogy a

Mint a videóból kiderül, jó pár gyermek útközben dalra is fakadt. Nekünk pedig rendezőknek még volt egy kötelező feladatunk, a rendpakolás, és takarítás. Mikor végeztünk, boldogan, de nagyon fáradtan álltunk Farkas Laci fényképező gépe elé, hogy ezt a remek rendezői és szervezői gárdát megörökíthesse az utókor számára. Köszönet illeti Vécsei György vezérigazgató urat, és Bóna Róbert István bányaigazgató urat, akik segítettek az esemény megrendezésében! Köszönet a rendezőség tagjainak: Gál József és Bea, Baranyi Mónika, Suha Mónika, Tábi Anita, Dobrocsin Andi és lánya, Katona Gábor, Tóth Attila/aknász/, Horváth László és Anikó, Nagy László, Mészáros István, Szabó Csaba, Gáspár Gábor és Ica, Bódi Zsolt, Farkas László, Nagy Attila. Köszönet a Gulyás Zoltán által vezetett biztonsági őröknek is, akik szintén profi módon tették a dolgukat. Köszönet a mentők, tűzoltók, és a szállítási osztály dolgozóinak is. És persze a kisvonat vezetőjének, aki balesetmentesen szállította vendégeinket. Köszönöm, hogy velem voltatok, köszönöm, hogy veletek lehettem ezen a tartalmas napon! Remélem, jövőre ismét együtt lehetünk, hogy újra csodás napot tudjunk varázsolni számtalan gyerkőcnek, és újra láthassuk a boldog elégedett szülőket, szakszervezeti tagjainkat, amint boldogan figyelik gyermekeiket! Jó szerencsét!

Nagy Attila
alapszervezeti titkár h.

ingyenes vattacukor ismét népszerű volt, ugyan úgy, mint a Nyuszi kupa alkalmával. A műanyag sportpályán egész idő alatt ügyességi versenyek zajlottak, egy testnevelő tanár irányítása mellett. Szép számban osztotta a jutalom csokit, mert a gyerekek itt is nagyon ügyesek voltak. Az amerikai autók látvány elva-

ra ezek után került sor, aminek a nyeményét Kovács Laci vehette át. Délután két órára mértani pontossággal érkezett az ebéd, melyet mindenki jóízűen fogyasztott el. Ezután a városnéző kis vonat újra munkába állt, és visszaszállította a háromszáznegyvennyolc vendéget a parkolóban hagyott kocsikhoz.

Érdekvédők a könnyűiparban

Beszélgetés Horváth Lászlónéval a Samsonite Hungary Kft nyugdíjas alapszervezetének titkárával

- 1969-ben amikor befejeztem az általános iskolát, a bonyhádi cipőgyárban vettem fel hat órában kézilányt – kezdő a választ Ancika, amikor arról kérdezem, hogy mikor kezdődött kapcsolata a könnyűiparral. - Akkor léptem be a szakszervezetbe is, tehát ötvenöt éve vagyok szervezett dolgozó. 1970-ben a Rákospalotai Bőr és Műanyagfeldolgozó Vállalat (RBM) szekszárdi üzemében lettem betanított munkás. Négy év után – ennyit kötelező volt dolgozni – részt vehettem a felnőttképzésben, s két év alatt szakmunkás végzettséget szereztem. 1974-ben férjhez mentem, s a GYES alatt iratkoztam be a gimnáziumba, ahol 1982-ben sikeresen leérettségiztem. 1980-ban mentem vissza dolgozni, raktárosként. Erre az egyműszak miatt volt szükség, – akkor már két gyermekem volt -, de közben a tanműhelyvezető, 1984-ben meghalt, s engem neveztek ki a helyére.

- Mikor lettél szakszervezeti tisztségviselő?

- A szakszervezeti titkárnk 1985-ben nyugdíjba ment, s én pártfeladatknak kaptam, hogy lépjek a helyére. Bedobtak a mélyvízbe, hiszen semmi gyakorlatom nem volt az érdekképviseleti munkában, semmilyen tisztséget nem töltöttem be ezt megelőzően. A tanműhelyvezető munkám mellett végeztem a titkári feladatokat. Ekkor már a rendszerváltás előszelei fűjdögáltak a gazdaságban, mi is elkezdtünk külföldre dolgozni bérmunkában. Megjelent a Samsonite a megrendelők között, s kinézte magának a RBM szekszárdi gyáregységét, ami akkor meglehetősen új volt, meg is vette a hatvan százalékát, majd 1990-ben teljesen az ő tulajdonába került. Mint szakszervezeti titkár tagja voltam a VSZB-nek, s feljártam a budapesti központba, ülésekre. Öt év múlva, már, mint önálló gyáregység, a Bőrös Szakszervezethez tartoztunk, akkor megszűnt a fővárosba utaztatás. Az önállóság azzal is járt, hogy rögtön létszámleépítésre került sor. Szerencsére kevésbé sérülték a munkavállaló jogok, mivel megvizsgáltuk a nyugdíjazás lehetőségét, a leszállékolás módját, s akkor még több volt a lehe-

tőség, hogy az elküldött emberek más munkahelyeken helyezkedjenek el.

- Milyen „gazda” volt a Samsonite?

- Nagyon jó. A nyereséget nem vitte ki a vállalatból, hanem beruházott, fejlesztett. A szakszervezettel együttműködő volt. Jól megkötött Kollektív Szerződésünk volt, amit évenként egészítettünk ki a bértárgyalások eredményével, a szociális juttatások belefoglalásával. Amikor átvettem a titkári teendőket, kilencvenkilenc százalékos volt a szervezetségünk. Aztán jöttek a megszorítások, a gazdasági átalakulás, s erősen megcsappant a szakszervezet tagsága. A vezetők kiléptek, mondván, hogy ők nem veszik igénybe a szolgáltatásainkat. De mindig dolgoztunk azon, hogy a csökkenésnek megálljt parancsoljunk, s meg is állítottuk a tendenciát olyan hatvan százalék körül. Ez azért is fontos volt, mert a kollektív megállapodást ötven plusz egy százalékra kötöttük, nem mehettünk ez alá.

- Hogyan alakult a te sorsod?

- A rendszerváltás után megszűnt a tanműhely és én visszakerültem az üzembe. A szakszervezeti munkám szempontjából ez mindenképpen hasznos volt, hiszen még közelebb kerültem az emberekhez. Persze a velük való kapcsolatom addig is közvetlen volt, könnyen megtalálták, ha szükség volt a segítségemre. A gazdasági vezetéssel – mint arról már szó volt - nagyon jó kapcsolatot tartottam, megvolt bennük a kellő rugalmasság és együttműködési készség. A rendszerváltás után – s ezzel nem voltunk egyedül -, megnehezült az érdekvérvényesítés, a rendszer is átalakult. Én, a helyi érdekvérviseleti munka mellett, részt vettem a nöbizottság munkájában, segítettem a helyi vöröskereszt tevékenységét, a dolgozók egészségvédelmét. Például szűrővizsgálatokat szerveztünk az orvosi rendelőben.

- Elismerték a munkádát?

- Jóllehet az ember nem az elismerésekért teszi azt, amit tesz, de nyilván jól esik, ha az eredményeket más is észreveszi. 2001-ben az MSZOS-tól, 2006-ban a bőrös szakszervezettől kaptam kitüntetést, 2011-ben pedig regionális

elismeréssel jutalmaztak. Úgy érzem, hogy megbecsülték azt, amit csináltam. Azt mindenképpen el kell mondanom,

hogy ezeken a kitüntetések a vezető-társaimmal, a bizalmiakkal is osztozom, hiszen nélkülük, az ő áldozatos munkájuk nélkül én sem lehettem volna eredményes.

- Térjünk át a mostani érdekvédelmi munkádra.

- A nők negyven éves lehetőségével mentem nyugdíjba, 2012-ben, ötvenhétévesen. Mivel készültem erre, már ezt megelőzően is foglalkoztam a fiatalokkal, mint potenciális jelöltekkel. Ha továbbképzés, tanfolyam indult a szakszervezetben, igyekeztem két-három fiatal beiskolázni. A saját példámon keresztül tudtam, hogy milyen az, amikor minden előképzés nélkül kell a titkári funkciót betölteni. Jantner Eszter vette át a helyemet, akinek eleinte sokat segítettem, de ma már nagyszerűen helytáll, eredményesen vezeti az alapszervezetet. (Jantner Eszterrel a Bányamunkás 2023. márciusi számában közöltünk interjút. – a szerk.) 2013-ban attól a Margit nénitől vettem át a nyugdíjas alapszervezet veze-

Móri megemlékezés

A bányász elődökre és a hősökre, a város újkori történetét meghatározó szakma dolgozóira emlékezett Mór a 74. Bányásznapi alkalmából.

A megemlékezések a Márkushegyen kezdődtek, ahol az egykori bányászterületen a bányásztragédiának emléket állító szobor előtt rótták le tiszteletüket megjelentek.

Móron a Kisgyóni emlékműnél folytatódott a koszorúzás pénteken, majd a Bányászemlékmű előtt kezdődött szombaton a bányászok tisztele-

tére rendezett ünnepség. A koszorúzásat követően új helyszínen, a Városi Piac árnyékos területén kulturális műsor keretében, ahol fellépett a Bakonycsérnyei Asszonykórus és a Forгатos Táncgyűttes, köszöntötték a jubiláló szakszervezeti dolgozókat. 75 éves szakszervezeti jubilálójuként köszöntötték Wittner Ferencet, és szerencsére többen átvehették a 70, 65, 60, 50 éves díszkorsót.

Az est jó hangulatú bállal zárult, ahol a GreWi Duó szórakoztatta a közönséget.

tését, aki annak idején átadta nekem az aktív alapszervezeti titkári funkciót.

- Milyen a szervezetségetek?

- Voltunk 110-120-an is, de a Covid elég megviselte a tagságot, most kilencvennégyen vagyunk. A szervezeti életet megszervezni nem könnyű feladat. Mi megyei vállalat voltunk, a tagságunk zöme a környező településeken él, nagyon nehéz őket megmozdítani. A nyugdíjas találkozókra mégis sikerül nagyobb létszámmal részt venni. A legutóbbi találkozón olyan hetvenen voltunk. Ezek az alkalmak lehetőséget adnak a taggyűlések megtartására is.

- Éppen a Bányamunkás előző, júniusi számában jelent meg egy rövid képes beszámoló arról, hogy választást tartottatok, s újra megválasztottak az alapszervezet vezetőjévé.

- Igen. Úgy gondoltam, hogy a következő öt évet meg elvállalom. A szakszervezeti bizottságunk egyik tagja, sajnos, meghalt, s úgy döntöttünk, hogy Esztert választjuk a helyére. Nagyon szoros az együttműködésünk az aktív alapszerve-

zettel, sok rendezvényt tartunk közösen, így az ő részvétele a bizottsági munkában indokolt. Még az is előfordulhat, hogy majd egyszer neki adom át a nyugdíjas titkári tisztséget. A rendezvényeinkhez a cég biztosítja a helyiséget, s az ilyenkor szokásos vendéglátást. Nemrég szerveztünk egy gyárlátogatást, a munkáltató vezetett végig bennünket a megújuló üzemrészekben. Nagy sikere volt, hiszen nyugdíjasaink találtak régi, még aktív munkatársaikkal, s tájékoztatást kaptak az új gyártási folyamatokról.

- A tagság lakhely szerinti szétszórtsága nem könnyíti meg az információ áramlást.

- Van egy Facebook csoportunk, ami nagyon jól szolgálja a tájékoztatást. Negyven-nyegen tagja van. Nyilván vannak olyan idősebb tagunk, akik informatikai kompetenciával kevésbé, vagy egyáltalán nem rendelkeznek, de a csoport aktív, fogadják az aktuális információkat.

- Köszönöm a beszélgetést!

Glevitzky István 1948 - 2024

Döbbenet fogadtuk a hírt, hogy a BDSZ országos tanácsának tagja, a Bányász Szakszervezeti Szövetség Dorog elnöke, kollégánk és barátunk, Glevitzky István itt hagyott minket.

1948. május 5-én született Nyírbátorban.

A középiskolát a Zalka Máté Gépipari Technikumban gépgyártás-technológiai szakon végezte 1966-ban, Miskolcon. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett oklevelet 1971-ben bányagépész és bányavillamosági szakon, 1986-ban bányászati szakon.

Munkáját 1971-ben a Borsodi Szénbányánál kezdte, először a Miskolci Bányáüzemnél, majd a Szuhavölgyi Bányáüzem Feketevölgyi aknájánál. Itt részt vett az akkor nagy beruházásnak minősített „M” (Minta) Bánya programban, ahol teljesen új bányarészben komplexen gépesített

fejlesztéseket alakítottak ki. Itt termeltek először az országban egy aknából 1 millió tonna/év szenet. Itt gépészeti irányítóként dolgozott 1971-1981-ig.

Ezután a Miskolci Kerületi Bányaműszaki Felügyelőségénél engedélyeztetéssel foglalkozott villamos területen az egész illetékességi területen belül 1981-1984-ig.

A Dorogi Szénbányához helyezték át az épülő Lencsehegyi Bányáüzem igazgatója és felelős műszaki vezetőjeként. Itt is sikeresen megvalósították a helyi viszonyokhoz igazodó, komplexen gépesített fűtés-omlasztásos fejtést. 1984-1990-ig dolgozott itt, ahol műszaki vezérigazgató-helyettes is volt eljöveteleig.

1990-2000-ig egy amerikai cég magyarországi egységénél dolgozott, szivattyúk gyártása és üzemeltetése szaktanácsadóként. 2000-tól napjainkig saját családi vállalkozását vezeti,

ahol szintén szivattyúkkal, speciális csuszógyűrűs tömitésekkel foglalkoznak és az Alfa Laval svéd hőcserélőket

gyártó cégnek közép-európai összeszerelő egységeként is működnek. Nevéhez fűződik az „Endogén bányatüzek előrejelzése” című újítása, mely szabadalmat is kapott.

Hat évvel ezelőtt vette át a BDSZ dorogi szervezetének vezetését. A tőle megszokott lendülettel vágott bele az érdekvérvényesítő munkába. A szakmában kivívott tekintélye, a bányászatban szerzett tapasztalata, emberi kvalitásai segítettek abban, hogy ezt a munkát is eredményesen, a szakszervezeti tagság érdekében végezze.

Tagja lett a BDSZ országos tanácsának, javaslataival, mindig megfontolt és megalapozott hozzászólásaival meghatározta a testület munkájának minőségét.

Közéleti aktivitására jellemző a bányászat területén betöltött számos tisztsége.

Az Országos Magyar Bányászati

és Kohászati Egyesület (OMBKE) Bányászati Szakosztály elnökhelyettese 2012-től, OMBKE Dorogi részlegének elnök 2010-től, Bányász Szakszervezeti Szövetség Dorog elnök 2018-tól, Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány elnök 2018-tól, Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért Alapítvány Felügyelő Bizottság elnök 2017-től.

A munkájáért kapott elismerések is tükrözik az ősi szakma iránti elhivatottságát: Kiváló Dolgozó 1978, 1986. Kiváló Újító 1985, Kiváló Ifjú Mérnök bronz 1973, ezüst 1974, arany 1975, 1976. Lengyel (1987) és Román (2013) Bányász Érdemrend, Kiváló Bányamentő, Kiváló Bányász Szolgálati Érdemrend 1984. Wahlner Aladár-émlékérem 2016, Soltz Vilmos emlékérem 2018. Szent Borbála miniszteri kitüntetés 2017.

Utolsó jó szerencsét Pista. Nyugodj békében!

Száz éve fújják Boldog születésnapot bányász fúvósok

A Bányamunkás júniusi számában már megjelent egy rövid híradás az eseményről, melyről most bővebb tudósításban számolunk be.

Centenárium dísz közgyűlést tartotta az Ajka - Csongvölgyi Zeneegylet a Bányászati Múzeumban június elsején. A programra meghívták a szervezők az egykori karnagyok családját is. A Bugár család és Vörös Jánosné is örömmel ünnepelt együtt a zenészekkel. A meghívott vendégek sorában foglalt helyet Dorner László polgármester, Zlati Róbert a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke, Bán László, a Magyar Fúvósenekar és Mazsorett Szövetség elnökségi tagja, Egyházi Andrea, a Pápai Tankerületi Központ igazgatója, Oravec Edit, az Ajkai Bányász Kulturális Egyesület elnöke.

Köszöntőjében Navracsics Tibor közgazdász és területfejlesztési miniszter megfogalmazta, hogy a bányász fúvósenekar alapításának éve nemcsak azt jelzi, hogy a bányász társadalom akkor

jutott el az önszerveződésnek arra a szintjére, amikor a mindennapok megélhetésén túl az életkörülményei kellemebbé tételével is tudott foglalkozni, hanem azt is, hogy 1920-ban súlyos területi és népesség veszteséget elszenvedett Magyarország akkor kezdett új erőre kapni. A két világháború között az 1920-as évektől a munkásmozgalomban és a kulturális életben is olyan politikai hovatartozás nélküli, erős újjászülési folyamat indult el, amelyet aztán a második világháború akasztott meg ismét. Jól mutatta azt, hogy a munkásságában volt olyan erő, amellyel meg tudták teremteni a kulturálódási és művelődési lehetőségeiket, olvasóköröket, különféle kulturális egyesületet, dalárdákkal, zenekarokkal. Az ipar megteremtette a maga kultúráját, a kultúra

fenntartotta az ipart. Itt Ajkán a bányák bezárása után is a bányász kultúra részeként ápolják a hagyományokat, örökölti át

az értékeket. Jó látni, hogy ilyen sok fiatal van a zenekarban. Az elmúlt években sorra zártak be a bányák, de az ahhoz kötődő kultúra él tovább.

Schwartz Béla, Ajka város polgármestere gratulált az évfordulóhoz, majd hozzátette, hogy Ajkát a bányászat tette naggyá, a ma már az országhatáron túl is ismert zenekar is az iparágához kötődik. A polgármester elmondta, a hat karnagy közül négyet személyesen ismert, a jelenlegi és régebbi tagok közül sokan az ismerősei. Ma már a zenekar nélkül el sem tudnánk képzelni az életünket, majd sok boldogságot és jó egészséget kívánt mindenkinek.

Vajai Péter, az Ajka-Csongvölgyi Zeneegylet elnöke elmondta, hogy 100 év a történelemben nem nagy idő, de egy zenekar életében maga a történelem.

A világ azóta sokszor változott meg körülöttünk, generációk követték egymást, de a zenekar fennmaradt, mert

sokan gondolják azt, mint elődeink, hogy együtt zenélni nagy élmény, amit jó megszerezni másokkal. Hálásak mindenkinek, aki az alapítás óta támogatta őket. Az alapító karnagy Tisztelt Pál 1928-ig vezette a zenekart, őt követte Elek Mihály, Bugár Nándor, Horváth Zoltán, Vörös János, 2011-ben Szűcs Krisztián.

Rabi Ferenc, a BDSZ elnöke, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnökségi tagja, a Bánya-, Energia-, és Ipari Dolgozók Szakszervezete nevében vívódással ismerte el a zenekar hagyományápoló és kulturális tevékenységét, valamint Szűcs Krisztián munkásságát. Bán László egy plakettel ajándékozta meg a centenáriumát ünneplő csoportot.

A fúvósenekar régi tagjainak a tevékenységét Muzsikáért érdemrenddel ismerték el. Az oklevelet és érdemrendet Szűcs Krisztián és Vajai Péter adta át. A köszöntőket és kitüntéseket követően a fúvósok két dalt adtak elő, amelyben a Padragi Bányász Férfikórus működött közre.

BDSZ horgászverseny

Már tavaly az első verseny után megbeszéltek Gál József titkárukkal, ha jó lesz a verseny visszhangja, újra megrendezzük a horgászversenyt. A tavalyi tizenkilenc résztvevő első szóra ígert mondot, ehhez csatlakoztak még huszonötön. Sajnos a negyvennégy főből, csak harmincegy versenyző jelent meg a mai versenyen, akiket tizenegy családtag kísért el. A hiányzókat vagy nem tudtak műszakot cserélni, vagy egészségügyi gondjaik adódtak. Nagy izgalommal készültünk az idei harmadik nagy eseményünk megrendezésére, és izgatottan vártuk a mai napot, mind a versenyen induló szakszervezeti tagjaink, mind a szervezők. Szerencsére ismét számíthatunk a két profi horgász, Gócsa Tamás, és Szabó Bence segítségére. Köszönet nekik, hogy profi módon felügyelték és lebonyolították versenyt. Kicsit izgul-

tam az időjárás miatt, hiszen egész héten hideg esős idő volt. Józsi nyugtatott: Atti, jó időt rendeltem, nem lesz gond! Így a mai lángos reggelim ismét elmaradt, a korai indulás miatt. A megbeszélte időpontban, szinte egyszerre érkezünk meg Józsival a horgásztanyához. Tamás és Bence tette a dolgát, kitérték a verseny helyszíneit, amit a sorsolás után foglaltak el a versenyzőink. Gyors kávézás, megnyitó és Tamás máris ismertette a verseny szabályait. A szövetségünket ismét Szabó Tibor képviselte, aki most már időben érkezett, és aktívan részt is vett a versenyen. A horgászhelyek kisorsolása után elfoglalták a helyeket a versenyzők és kezdetet vette az etetés. Nyolc órakor dudaszóra indult a verseny. A fiúk horgásztak, volt, akinek segítőtje is akadt az ifjabb generáció közül, de volt, aki a párjában bízott, így őt hozta

magával. Tíz órakor Józsival, és Katona Gabi segítőkkel végig jártuk a verseny

helyszínét, kicsit beszélgettünk a szakszervezeti tagjainkkal. Mikor visszaér-

tünk a hához, előkészítettük az ebéd helyszínét, mire az éhes, fárasztástól

kifáradt kollégák megérkeznek, mindenkinek legyen étkező helye. Most

rendhagyók voltunk és az ebédet megrendeltük a Gyöngyösi Aranypince vendéglőből. Köszönet nekik az ízletes csülök-köröm pörköltért! A versenyre kiírt idő eltelt, délután egy órakor elindultunk Józsival, Tomival, Bencével és Gabival mérlegelni. Következett az összesítés, és az eredmény kihirdetése.

Első helyezett: A BDSZ Horgász legendája: Gyurkó Péter. Második: Czivinger Richárd. Harmadik: Rab Dénes. A legnagyobb halat: Kulyó Tibornak sikerült kifognia A legjobb női horgász: Kucsera Gabriella.

A vandorkupát a Vasutasok csapata nyerte el a következő versenyig.

Az eredmény kihirdetése után megígértük a versenyen résztvevőknek, ha jól érezték magukat, akkor összel újra találkozhatunk itt, egy újabb versenyen. Elkészítettem a közös fotót, ezután mindenki jóízűen fogyasztotta a beigért, és valóban remekül sikerült ebédet, amiből természetesen a családtagoknak is jutott bőven. Már csak az maradt, hogy mindenkivel elköszönjünk Józsival, és összetakarítsunk magunk után. Köszönet mindenkinek, aki részt vett, köszönet annak, aki valamilyen formában segített. Köszönöm, hogy velünk voltatok, és köszönet, hogy ismét egy remek csapattal tölthettem a mai napot!

Szép estét kívánok! Jó szerencsét!

Nagy Attila
BDSZ alapszervezeti titkár h.

Borsod-Nógrád találkozó

2024. június 20-án megtartottuk a szokásos rendez találkozónkat a nógrádi kollégákkal.

Reggel kilenc órakor fogadtuk őket Kazincbarcán a bányász klubban, ahol egy szolid vendéglátást követően Edelénybe tettük át a székhelyünket. Meglátogattuk a város kastélyát,

majd ezután megnéztük Császa szőlőhegyen a nemrég átadott bányászati komplexumot. A napot a szőlőhegyen egy borteraszon fejeztük be egy hangulatos nótázás és mértékletes borfogyasztás mellett.

Sz. A.

Bányász emlékek nyomában

A Padragi Bányász Hagyományörző Kör részére egy napos autóbussz kirándulást szervezett Oravec Edit, a Bányász Kulturális Egyesület elnöke, és Karnics Miklós, a Hagyományörző Kör vezetője. Az ötvenfős társaság először a Sopronhoz tartozó Brennbergbánya emlékeivel, a szénbányászat történetével ismerkedett, dr. Szemán Attila, a Soproni Központi Bányászati Múzeum főmuzeológusának előadásában. Az ismertetés végén a jelenlévők megkoszorúzták Szent Borbála szobrát, és elnékeltek a Bányász Himnuszot. – A látogatás Sopronban, a bányászati múzeumban folytatódott, ahol a főmuzeológus megmutatta azt a bányagépet is, amit a padragiak szereltek össze.

A történelmi falak között, a Corvinus

étteremben elfogyasztott ebéd és rövid városnézés után a résztvevők megnézték a híres fertőrákosi kőfejtőt. A kőfejtő tetejéről sokan hosszan gyönyörködtek a Fertő tó látképében. Innét az 1989-es határnyitást, a Páneurópai Piknik emlékhelyén keresztül a történelmi Magyarország legkisebb szabad királyi városába, a „golyák városába”, Ruzsra utaztak. A ma Burgenlandhoz tartozó kisvárosban tett séta után a csapat kóstolót vehetett a vidék híres boraiból egy tipikus borozóban.

A haza vezető út jó hangulatban telt, amihez hozzájárult Garamvölgyi István gépkocsivezető biztos vezetése és kedvessége. A programot e sorok írója állította össze.

-yCs-

Bányászok voltunk

*Mikor naponta leszálltunk a mélybe,
Külszínen hagyva napfényt és ablakot,
A legfontosabb az volt a számunkra,
Hogy épségben felhozzuk a csapatot.*

*Odalent sokféle munkát végeztünk,
És egyik a másikhoz kötődött,
Ezért a különböző brigádok közt,
Remek munkakapcsolat szövődött.*

*Számos nehézséggel küzdve dolgoztunk,
Időnként szalag vagy kaparólánc szakadt,
Máskor meg víz és tűz okozott gondot,
De mára mindez megszépült emlék maradt.*

*Rendezvény és kirándulás kapcsán,
Évente néhányszor összefövünk,
A régmúltat büszkén felidézve,
Bányásznapiak együtt ünnepelünk.*

*Amikor pedig az utolsó útunkon,
Örökre a föld alá megyünk,
A ránk emlékezők szívében majd mi is,
Egykor itt élt bányászok leszünk.*

A verset Somogyi László, egykori padragi bányász, az Ajkai Szépirók Társaságának tagja írta. Nem tartja magát költőnek, de kedvtelésből gyakran ír alkalmi verseket.

Szalay Csaba

A legnagyobb magyar bányász

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1							○								
2															
3									○						
4															
5											○				
6		○													
7										○					
8															
9															
10									○						
11												○			
12															
13				○											
14									○						
15															

Ha helyesen tölti ki az ábrát és a körökbe írt betűket sorban összeolvassa, megtudhatja, hogy kit tartanak a legnagyobb magyar bányásznak, aki Kossuth Lajos oldalán a magyar nép szabadságáért is harcolt.

VIZSZINTES:

1. Ékkő, latinul – kisebb bőrdő. 2. Keresztutca, népiesen – apró darabokat vagdos, népiesen. 3. Páros szék! – akadály – félkész! – elpusztít. 4. Izraeli filmrendező (Menahem) – Pest vármegyei város lakója – ad ...; félre. 5. Medália – azték esőisten – emailcim végén szereplő betűk. 6. Tudományos fokozat rövidítése – bemondás ultiban – subában van! – kínai hosszmeték. 7. Képződmény bőrdőn, népiesen – Bern folyója. 8. Szomorkásan érzelmes – katonai kiténtetés. 9. Virágos udvar – főleg szilikatásványokból álló meteorok. 10. Hiányos erő! – a tetejére – Gábor ...; regényíró volt – Debreceni Akadémiai Bizottság, röviden. 11. Kábítószer – ügybuzgó – felőle. 12. Darren ...; népszerű író – Star ...; filmsorozat – pezseg, habzik. 13. ...-domság; tájegység hazánk nyugati részén – félezer! – Veszprém patakja – szikrány szikra! 14. Ellentétes kötőszó – tisztított gyapjúszir. 15. Tubaház – a bételdiót szolgáltató pálmafaj.

FÜGGŐLEGES:

1. Egyféle masina – ami konyhában terjeng. 2. Odvasodik, szuvasodik – valamely nép első ismert lakóhelye. 3. Néma Máté! – dísz-, gyom-, illetve takarmánynövény – énekel. 4. Én egyedül – a francia-belga határt átszelő folyó – Zola regénye. 5. Kaukázusi nép volt – piszkál, birizgál – informatikai világcég. 6. Járunk rajta – fényes sáv a sötét égen – kedves úrlény – az egyik vércsoport. 7. Platina vegyjele – agg – köznép, régiesen. 8. Diana ...; dzsesszenész – vasmacska, horgony. 9. Cseh köret – szoprán volt (Anna) – lécs végei! 10. Keszthely határai! – a Jupiter holdja – NDK-beli cirkusz volt – sakkban áll! 11. Az egyik órahang – iráni muszlim nők viselete – nem tud mozogni. 12. Dalbetét – orosz hegység – haptic társa. 13. Néhány szóban feljegyzett esemény – hosszabb ideig tartózkodik valahol, költőien – citrom nedve. 14. Textilipari tevékenységet végez – sok szeszes italt fogyaszt. 15. Híres spanyolországi barlang – középkori női tanító.

A rejtvénypályázat nyertesei

A júniusi rejtvényünk helyes megfejtése a következő: FESTÉKBÁNYA. A nyertesek: Bajnóczy Ilona, 6237 Kecel, Móra F. u. 1.; Kiss Józsefné, 3720 Sajókaza, Bányász u. 10.; Lázár Balázné, 2855 Bokod, Fő utca 37. A nyereményeket postán küldjük el.

A brennbergi bányász búcsúval vette kezdetét a magyarországi bányásznapi megemlékezés

A Melkes Antal: Brennbergbánya kronológiája című könyv bemutatója előtt, az OBEDSZ nevében Torma Lajos elnök és Kamper Veronika közösen adták át, Kis Rolandnak a helyi hagyományörző egyesület vezetőjének a BDSZ anyagi támogatását és azt az emléktárgyat, melyet Horváth J. Péter készített. Ezzel is tisztelegve, köszönték meg a brennbergi bányászoknak az oroszlányi szénbányászatban nyújtott segítséget! A krónika szerint 1860-ban sikeres mélyfúrásokat végeztek a SZÉN felkutatása érdekében, 108 méter mélységben érték el a szén. Mivel éppen István napja volt, az akna az Új-István nevet kapta. Aznap a bányaigazgatóság egy nagy ünnepet rendezett. Ez volt az első búcsú ünnep e településen. Nagy előkészületekkel szerveződött a Bányász-búcsú, csak vajakok közül lehet kiválasztani az öreglegényt és a tálcavívót. Az Ó feladatuk volt a bányaigazgatótól megkérni az engedélyt a búcsú ünnepség megtartására!

Bányász-búcsú rendezvényt színesítette a megújult Borbála Kórus és az Oroszlányi Bányász Koncert Fesztivál Fúvószenekart. Ezt követően felállították a búcsúfát, majd kezdetét vette a báli mulatság! Csodálatos élményt nyújt a kocsmá fölötti templom megtekintése is az odalátogatóknak, akik a lengyel kapcsolatoknak is tisztelegve tartanak hetente egyszer misét! E kis település nagy rendezvényt szervezett, a régi bányász hagyomány ápolása érdekében, a volt bányagödör területén! Köszönet nekik és mindenkinek, aki segített ebben!

Torma Lajos
OBEDSZ elnök

Felvonulás a városvédőkkel

Az elmúlt év sikerén felbuzdulva második alkalommal szervezett bányászlámpás felvonulást a Várpalotai Városszépítő és -védő Egyesület, a jó hangulatú sétán idén is sokan vettek részt.

Az állomásokon dr. Buzási István, a Bányász hagyományok Ápolásáért Egyesület elnöke és Petrovics László nyugalmazott tanár, helytörténész, valamint Elnreinhof Attila, a Rákóczi Telepi Baráti Kör elnöke idézték fel a helyi

szénbányászai eseményeit és anekdotáit. Szó esett arról miért voltak fontosak a nehéz fizikai munkát végző bányászok számára a vendéglátóhelyek, de a kulturális és sportéletéről, valamint a bányászok mindennapjairól is hallhattak azok, akik eljöttek a jó hangulatú sétán.

A felvonulás hangulatát idén is a Várpalotai Bányász Fúvószenekar alapozta meg, városunk jubiláló művészeti együttese végig kísérte az út során a résztvevőket, több helyszínen zenéltek is.

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA-
ÉS IPARI DOLGOZÓK
SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Főszerkesztő: Hámori István Péter • Szerkesztőség: 1068 Budapest VI. Városligeti fasor 46-48.

Telefon: 322-1226 • Fax/üzenetrögzítő: 351-7758 • E-mail: bdsz@banyasz.hu •

A Bányamunkásban megjelent cikkek interneten is hozzáférhetők: www.banyasz.hu • Kiadja és nyomja a Nyomdort Kft. • Tel.: 06 30 825-4084 • Felelős kiadó: Rabi Ferenc • ISSN 0133-6630